

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, Tractatus
Tres spirituales**

Arias, Francisco

Coloniæ Agrippinæ, 1603

Cap. 4. Esse Deo gratam mortificationem etiam in rebus paruis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59574](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59574)

19) TRACTATVS DE VERA

autem maius bonum contingere nobis potest, quam ut simus grati illi, qui tantoperè nos dilexit? Et quoniam qui gratus alteri est, etiã aliquam ei affert voluptatem, nõ dubium est, quin mortificationis studio voluptatem aliquã Deo offeramus, quemadmodum notavit B. GREGORIUS.

Greg. l. 8.
cap. 15.

CAPVT IV.

Plurimum placere Deo mortificãdũ studium etiam in rebus paruis, et idõõlud conuenire etiam perfectis.

Praeter hæc testimonia, quibus Christus declarauit sibi pergratũ esse mortificãdũ studium, suppeditant & alia sanè admiranda, ac impemis illud, quod multas sãdas animas, quas diuinitus aliquãdõ nulla humano magisterio achibito, intruxit in sãctissimis fidei mysterijs, in hac quoque virtute instruxerit. Fuit olim in Maximã Christianorũ immansissimã persecutõis palatio fœmina illustissima & pulcherrima, nomine Domna, quatuor supra viginti annos nata, gentilitijs Deorũ sacrificijs præfecta. Hæc vbi lectione epistolarum Apostoli Pauli, Actuumq; Apostolicoũ, diuino aspi-

Curius in
Decem.

MORTIFICATIONE. 196

rante numine, veram lucem aspexit,
sacris tingi aquis petijt: quibus tineta
sacro mortificandi sui spiritu accesa est,
vt omnibus gemmis, thesauris, & ve-
stibus pretiosis in pauperes erogatis,
solo arido pane deinceps vitam tolera-
rit, semel in die comederit, storea lecti-
locovsa fuerit; omnesque opes consti-
tuerit in vna cruce, in qua tanquam in
immagine Christum Dominum vene-
rabatur, & sacro vno codice, cuius le-
ctione se quotidie pascibat. Hunc spi-
ritum autē vsq; ad finē vitæ, donec p̄
Christo sanguinem profunderet, cōser-
uauit.

Idem euenit S. Leocritiæ, vt refert
D. Aluarus in vita S. eulogij. Erat hæc
virgo filia cuiusdā Maiorū principis,
eo sæculo quo Mauri seruitute oppres-
sam tenebā. Hæc parua Cum autē De-
us illi inspirasset, vt Christianæ legi &
baptismo se subijceret, mox omnibus
opibus abdicatis, cilicio se induit, cor-
pusculū acerbis ieiunijs, vigilijsq; & o-
rationibus assiduis diu noctuq; mace-
rauit, & vsq; ad Martyrium in hoc mor-
tificandi exercitio perseuerauit. Hunc
mortificationis spiritum ynā cum fide
Deus

167 TRACTATUS DE SVI

Deus inspirat eorū cordibus qui toto pectore se ad eum conuertunt.

Verū hic notāndum est, mortificationem, de qua loquimur, non solum salutarem esse nobis, & Deo gratam, in rebus magnis, vt cum abstinemus ab ijs commodis & voluptatibus quas impensè amamus, aut carnem nostram grauibz pœnis castigamus, sed etiam in paruis & leuibz. In his enim homo & excellentius virtutis exemplum præbet, & plus seipsum abnegat, & magis diuinum amorem declarat, quàm in præstandis vel deuotionis vel misericordiæ operibus. Nā si minimum opus bonum, etiam calida

Matth. 10. aque frigide pauperi propter Christum porrectus tanti meriti apud Deum est, vt sua mercede nō careat, quanto plus placebit Deo eius studium, qui propter Deum se mortificat, abstinendo ab ijs, ad quæ naturaliter inclinatur, & sustinendo afflictiones, quas natura odit, quantumuis sint leues. Hæc doctrina præclare ponderata est à religioso & sapiente viro Ludouico Blossio, dum ita scribit. *Nihil Deo gratis offerri potest resignatione propria voluntatis.*

MORTIFICATIONE. 198

tatis: quia homini nihil est carius ipsa *Blos. de in-*
voluntate & arbitrij libertate. Quan fit.
 do quis propter Deum sensualitati, vo. *Spir. c. 2.*
 luntatiq; propriæ etiam in rebus mini-
 nis reluctatur, ac se mortificat, rem-
 ipsi Deo magis gratam facit, quàm si
 multos mortuos ad vitam revocaret.
 affert deinde huius rei similitudinem
 hanc. Si duo homines in eodem itinere
 constituti, elegantem flosculum offende-
 rent, quorum alter cuperet quidem illud
 decerpere; sed melius deliberans, diceret
 sibi ipse. Dimitte eum propter Deum, al-
 ter verò nihil premeditatus carperet
 florem, iste quidem simpliciter deterpen-
 do non peccaret. sed ille propter Deum
 dimitte florem, tantum pra decer-
 pente obtineret meritum, quanta est di-
 stantia cali à terra. Quod si Deus pro
 tantilla mortificatione tam grãdẽ mer-
 cedem restituet; quantam illis redditu-
 rus est; qui se & omnia pro eius amore
 contemnunt atq; relinquunt? Asceta
 ergo frequenter dicat Deo mira se. Pro-
 pter te Domine nolo illud videre, quum
 necesse non sit, ut ipsum videam: propter *Aug. l. 83.*
 te nolo illud audire, nolo illud gustare, no *9. 36.*
 lo illud oqui, nolo illud tangere. ipse Deũ
 in.

in fundo anime sua perfectò sentire non poterit, nisi in eo moriatur, quicquid inordinatum est. Hæc Blosius.

Res, perfectò cõsolationis plena, quæ merito in flammam nos oēs debeat, ut huic militiæ spirituali sub tanto Duce nomina demus, & bellum iuge ac perpetuum cupiditatibus nostris indicemus, quâdoquidē tā cõstat, quàm leuivictoria maximā nobis coronā quotidie in cœlo parare possimus. Certè ad roborandam magis imbecillitatem nostram voluit Dominus illustria quoque huius rei nobis relinqui exēpla, vult illud apud B. Gregorium de seculari quodā, religioso tamen viro, qui quorundam cõsueuerat inuisere S. Benedictum, ut eius se precibus cõmendaret, idque faciebat ieiunus. Verùm cum aliquando viator alius se comitem illi adiuisset, qui eum semel, secundo, tertio ad cibum aliquid sumendum, quem secum tulerat, inuitarat, tandem flexus sumpsit, ac cum ad S. Benedictum peruenisset, is ei hoc factum impropert, dicens: *Quid est frater, quod malignus hostis, qui tibi per conuictorē tuū locutus est, semel tibi persuadere nō potuit, secundum non potuit, tertio verò persuasit, et te ad*

*L. 2. diul.
613.*

MORTIFICATIONE. 203

hoc, quod voluit, superavit? Tunc ille,
inquit Gregorius, reatum infirma sua
mētis cognoscēs eius pedibus proolustus
tantò magis cœpit culpam destere & e-
rubescere, quantò se cognouit etiã absen-
tem in Benedicti patris oculis deliquisse.
In quo exēplo noiãdum est, quatanum
illius paruę mortificationis fuerit me-
ritũ, cui tot insultus fecit dæmõ p illũ
viatorem, quãq; Deus patefieri voluit
S. Benedicto, ne seularis ille homo tã-
ti boni in posterum iacturam faceret.
Quamuis verò ex hoc exemplo satis
liqueat, quantum sit in exigua etiam
mortificatione operæ pretium, tamen
clarius liquebit ex sequenti.

S. Petrus Damianus, Cardinalis do-
ctissimus cõmmemorat quẽdã Abba-
tẽ virũ religiosũ, aliquãdo iussisse, sibi
emi piscem, cuius edẽdi desiderio te-
nebatur; cũ autẽ iã coctus ad mẽ:ã eius
allatus esset mendicũ p foribus magno
studio petiisse sibi elemosynæ loco
porrigi q̄ appositũ esset Abbati. Tum
abbatem, vt se mortificaret, assensisse,
vt piscis vnã cũ scutella pauperi dare-
tur: pauperem autem, vbi scutellam ac-
cepisset in conspectu præsentiũ à terra
sublatum in cœlũ, nec amplius visum.

*In appendi-
bibl sacra*

261 TRACTATUS DE SVI

Quo facto Deus aperè declarauit, quã
gratus sibi fuerit ille mortificationis &
misericordiã actus. Idcirco enim ange-
lum tuum pauperis specie ad Abbatẽ
illum misit, vt moneat eũ ad coer-
cendum appetitum in eo quod cupidè de-
siderauerat; & idcò angelus, visibiliter
ascendit in cœlum, vt indicaretur mor-
tificationis, misericordiã que benefi-
cio homines habitationem cœlestem
promereri. Quod verò Deus visibili-
ter huic fecit Abbati, id inuisibiliter
præstat omnibus, qui suo ori detrahunt
eibus, ad quos afficiuntur, vt pauperi-
bus Christi porrigant.

HINC sequitur mortificationis stu-
dium commendatum esse debere nõ
solum incipientibus, qui nondum ma-
gnos habent in virtute progressus, &
perturbationibus animi necdum ple-
nè imperare nõrunt, sed etiam perfe-
ctis: horum enim æquè ac illorum mu-
nus est, ijs actionibus virtutum operã
dare; quæ cum grationes sint Deo, nõ
etiam ampliorem promereantur glo-
riam. Scribit S IOANNES CLIMA-
CHVS, in quodam celebri monaste-
rio, se cum animaduerteret, sanctum
quero

Cap. 4.

MORTIFICATIONE. 203

quendam monachum graviter à superiore reprehendi in re cuius culpam nullam habebat, innocentiae eius patrociniū suscepisse. Tum autem superiorem, qui erat prudentissimus, sibi respondisse. Non me laet, illū esse culpae expertem, sed facti mei scopus fuit, illi hac increpatione & mortificatione praebere merendi materiam. Sicut enim crudeliter agit parens, qui panem infantis ori subtrahit, sic Praelatus, qui subditis suis, quando capaces sunt, reprehensionibus & alijs mortificationis generibus, subtrahit promerendi materiam. Atque huic rationi, quae praecipua est, adiunxit aliam, qua declarat mortificandi exercitium esse commune omnium; nam, inquit, sicut terra licet fertilis, in fructuosa redidit & sylvestris, si non colatur, sic animus hominis pij, & in virtute perfecti, nisi quotidie mortificetur.

Quare nunquam mortificandi occasio, si quando vltro se offerat, deserenda est; cupiditatibus carnis, & superuacaneis voluntatis nostrae desiderijs repugnando, aduersitate quoque, quas Deus nonnunquam immittit, patienter

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ter suscipiendo, & voluntarias penas
adiungēdo, vt perficiamus quod Apos-
tolus à nobis exigit, hoc est, vt exhibeamus corpora nostra. *hostiam viuam, sanctam, Deo placentem, rationale obsequium nostrum.* Vt offeratur aliquid Deo in sacrificium, illud necesse est occidi, nihil enim propriè sacrificij nomen obtinere potest, nisi morte vel mortis representatio illud antecesserit. Martyres sancti sua corpora mortua offerebant Deo in holocaustum odoris suauissimi, hoc est, gratissimum, quantum poterant diuina gratia adiuuante, sui operis virtute offerre. Sic qui se mortificant, offerunt corpora sua Deo quoad substantiã in sacrificium viuum, mortuũ verò quoad inclinationes, & cupiditates inordinatas. Atq; ideo hoc sacrificium est species Martyrij oculis Dei gratissimi, vt pulchrè exponit Bernardus in illa verba Christi. *Qui proderit animam suam propter me, perdet eam. Perdet eam dicit, siue perdat eam vt martyr, siue affligendo vt peccator.* Quamquam genus martyrij est, spiritus facta carnis mortificare, illo nimis quod membra caduntur ferro, horrore quod

Bern. serm.

30. in Can.

Matt. 16.

milius, sed diuturnitate molestius. Quibus verbis s. Bernardus perspicue ostendit quanti facienda sit mortificatio, vt quæ etiam cum Martyrio meruerit comparari.

CAPVT V.

Quod exercitio mortificationis imitemur Christum.

AD complectendum mortificationis exercitium, non solum permouere nos debet primarius eius finis, de quo hactenus egimus, vt videlicet simus Deo gratiores, sed etiam quod eo sanctissimam Christi D.N. vitam moresque exprimamus, & imitemur. Omne siquidem hominis Christiani bonum, perfectio, gloria, fructus, solatiumque consistit in imitando communi & supremo Domino, quemadmodum confitetur Ecclesia- *Eccl. 23* sticus his verbis. *Nihil melius est, quam timor Dei, & nihil dulcius, quam respicere in mandatis Domini. Gloria magna est sequi Dominum: longitudo enim dierum assumatur ab eo.* Iam autem constat, vt alibi monuimus, vniuersam Domini vitam in carne mortali fuisse perpetuam crucem, & cotin-

